

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. περιστέρι. Διὰ τὸν τύπ. ἀγγιγίουπίστου πβ. AHeisenberg ἐν Ἀφιερ. εἰς ΓΧατζιδ. 89 κέξ. Ὁ τύπ. ἀγριοπερίστειρο καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ἀγρία περιστέρα, περιστέρα ἢ λιβία (columba livia), τῆς ὁποίας ποικιλία ἢ περιστέρα ἢ οἰκιακὴ (columba domestica), κυανωπὴ, ἢ τῶν ἀρχ. οἰνάς, καὶ περιστέρα ἢ οἰνάς (columba oenas), ἢ τῶν ἀρχ. πελειάς ἢ πέλεια (ιδ. ΠΓεννάδ. Πτηνοτρ. 193). Πβ. δεκοχτούρα, τρυγόνη. [**]

άγριοπεταλίδα ἢ, Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πεταλίδα.

Ποικιλία τοῦ ὀστρακοδέρμου πεταλίδος (patella) τῆς τάξεως τῶν γαστεροπόδων, ἢ τῶν ἀρχ. ἀγρία λοπάς με ἀπλωτὸν τὸ ὀστρακὸν καὶ τραχεῖαν τὴν σάρκα, ὑποκίτρινον καὶ ἄβρωτον. [**]

άγριοπετεινάρι τό, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πετεινάρι.

Τὸ πτηνὸν ἀγριοπετεινός, ὁ ιδ.

άγριοπετεινάρος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριουπεινάρους Σάμ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοπετεινάρι.

Μέγας ἀγριοπετεινός, ὁ ιδ.

άγριοπετεινός ὁ, πολλαχ. ἀγριοπετεινός Κρήτ. ἀγριουπιτ'νός Λέσβ. ἀγριοπέτεινος Λεξ. Κομ. ἀγριοπιτ'νους Ἦπ. (Ζαγόρ.) ἀγροπέτ'νους Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγρόπειτ'νους Θράκ. (Σουφλ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πετεινός. Πβ. τὸ παρὰ Δουκ. ἀγριοπέτεινον.

I) Τὸ πτηνὸν ἔποψ (upora erops) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοκόκορας, ἀγριοκόκοιτος, ἀγριοπάπουζας, γιαιοπετεινός, κουκλοπετεινός, ξυλοπετεινός, πετεινάρι, τσαλαπετεινός. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοπετεινοὶ τοπων. Κάρπ. **β)** Τὸ πτηνὸν φασιανός Θράκ. **II)** Τὸ ἀγριολούλουδον ξιφίον τὸ ἀρουραῖον (gladiolus segetum) τῆς τάξεως τῶν ἱριδωδῶν (iridaceae), τὸ ἀρχ. ξιφίον με φύλλα «στιχηδὸν ἀπ' ἀλλήλων διεστῶτα» (Διοσκορ. 4,20) Λέσβ. Συνών. ἀγριοκόκορας **2**, ἀγριοφοινίκι, σπαθόχορτο, φοινίκι. [**]

άγριόπετρα ἢ, σύνηθ. ἀγριγιόπετρα Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πέτρα.

Λίθος σκληρός, μὴ κατεργάσιμος.

άγριόπευκος ὁ, ἐνιαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. 770 ἀρκόπευκος Κύπρ. ἀγριόπευκο τό, ἀγν. τόπ. ἀγριόπευκου Στερελλ. (Φθιώτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πεῦκος, παρ' ὁ καὶ πεῦκο.

Ποικιλία τοῦ δένδρου πεύκης τῆς λαρικοειδοῦς (pinus laricio) τοῦ γένους πεύκης (pinus) τῆς τάξεως τῶν κωνοφόρων (coniferae). Συνών. ἀγριοκουκκουναρεῖα, ἀγριοπιτρεῖα, ἀγριοστροβιλεῖα, πεῦκος. Εἰδικώτερον δὲ **1)** Πεύκη λαρικοειδὴς ἢ μέλαινα ἢ Αὐστριακὴ (pinus laricio nigra ἢ Austriaca) ἐνιαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. Συνών. μηλοέλατο, μοσκοέλατο. **2)** Πεύκη λαρικοειδὴς ἢ Ταυρικὴ ἢ Καραμάνιος (pinus lari-

cio Taurica ἢ Caramana) Κύπρ. Πβ. ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν.: Πάμε 'κεῖ 'ς τοὺς ἀρκόπευκους ποῦ 'δὲι ὁδὸς πολ-λὴν (ὁδὸς = σκιά). Συνών. μαντόπευκος. [**]

άγριοπήγανο τό, πολλαχ. ἀγριοπήγανος ὁ, ΘΧελδραίχ 19 καὶ 27.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀγριοπήγανον.

Διάφορα ἀγριόχορτα **1)** Τῆς τάξεως τῶν ρυτωδῶν (rutaceae) **α)** Τοῦ γένους τῆς 'ρυτῆς (ruta) ρυτὴ ἢ ὀρεινὴ (ruta montana), πιθανῶς τὸ ἀρχ. πήγανον ὀρεινὸν ΘΧελδραίχ 19 **β)** Τοῦ γένους τοῦ πηγάνου (peganum) πήγανον ἢ ἄρμαλα, τὸ ἀρχ. βότανον πήγανον ἄγριον (Διοσκορ. 3,46) πολλαχ. Πβ. ΠΓεννάδ. 778.

2) Τὸ πρὸς πήγανον ὅμοιον θαμνώδες βότανον κορονίλλα ἢ ἐμετοειδὴς (coronilla emetoides) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae) ΘΧελδραίχ 27.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριοπήγανος ὡς τοπων. Ρόδ. [**]

άγριόπηλος ὁ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πηλός.

*Αργίλος.

άγριοπικραλίδα ἢ, ἀμάρτ. ἀγριοπικραλίδα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πικραλίδα.

Τὸ φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντετμημένον (cichorium intibus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae). Συνών. ἀγριορραδίκι **5**. [**]

άγριοπιπερεῖα ἢ, Κεφαλλ. —ΠΓεννάδ. 800 Λεξ. Περίδ. ἀγριουπιπερεῖα Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀρκοπιπερεῖα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιπερεῖα.

*Αγριόχορτα ὅμοια πρὸς τὴν πιπερεῖαν **1)** Καψικὸν τὸ μέγα (capsicum grossum) καὶ στρύχνος ὁ ψευδοκαψικὸς (solanum pseudocapsicum) τῆς τάξεως τῶν στρυχνωδῶν (solanaceae) Κεφαλλ. **2)** Πολύγονον τὸ ὕδροπέπερι (polygonum hydropiper), τὸ ὕδροπέπερι τοῦ Διοσκορ. (2,191) καὶ πολύγονον τὸ κραταιόγονον (polygonum persicaria ἢ serratum) τῆς τάξεως τῶν πολυγονωδῶν (polygonaceae) ΠΓεννάδ. ἐνθ' ἄν. Λεξ. Περίδ. Συνών. ἄγρια πιπερεῖα (ιδ. πιπερεῖα). **3)** Γεντιανὴ ἢ Ἀσκληπιαδοειδὴς (gentiana Asclepiadea) τῆς τάξεως τῶν γεντιανωδῶν (gentianaceae) Στερελλ. (Φθιώτ.) [**]

άγριοπιτρεῖα ἢ, ἀμάρτ. ἀγριουπιτρεῖα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιτρεῖα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ ἀγρία πίτυς. Συνών. ἀγριόπευκος. [**]

άγριοπιτσούνι ἢ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ὁ τῆς ἀραποσυκῆς φλοιός, δι' οὗ τρίβονται οἱ πάσχοντες ἐξόγκωσιν σπληνός. Πβ. ἀραποσυκῆς.

άγριοπιτσούνι τό, ἀμάρτ. ἀγριοπιτ-τσούνι Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπίτ-τσουνο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπίτ-τσουνο Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγροπίτ-τσουνο Καλαβρ. (Βουν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. πιτσούνι.

Ἡ ἀγρία περιστέρα.

